

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

הפילנתרופ שלא מוכן לוותר על דולר

מר דניס אקשטיין

אי פעם על שמי"ר". הוא הגיב בחיוך רחב שנמשך ממשי מאוזן לאוזן. "כמובן, בזכותם אני כאן". הוא גם סיפר לי ששמי"ר היא חברת הוצאה לאור שנוסדה ביוזמתו של הרבי מליובאוויטש.

בשעתו לא ידעתי דבר על הרבי, משום שגדלתי עם רקע קלוש מאוד ביהדות. הייתי מה שרונלד לאודר, נשיא הקונגרס היהודי העולמי, מכנה 'יהודי של שלושה ימים בשנה' - כלומר, יהודי שמגיע לבית הכנסת רק בשני ימי ראש השנה וביום כיפור. מעבר לכך, היה לי מעט מאוד קשר עם כל מה שקשור ליהדות. אך, כששמעתי את תגובתו של מיכל, הבעתי את הסכמתי להתמנות ל'איש השנה' לכבוד ה'דינר' השנתי של אגודת שמי"ר.

לקראת האירוע החגיגי, נערכה לי היכרות עם הרב ישראל דוכמן, חסיד מסור, שהציע לי לבוא לפגוש את הרבי, והוא אף דאג לקבוע מועד לפגישה. הגעתי בשעה היעודה - היה זה בבוקרו של יום ראשון, כאשר הרבי נהג לחלק שטרות של דולר כשליחות מצווה - ואלי הצטרפו גם אשתי ובתי הבכורה שהייתה אז בהיריון לקראת לידת הילד הראשון שלה.

כאשר נכנסנו למרכז חב"ד העולמי בברוקלין, הדבר הראשון שאמר לי הרב דוכמן היה, "דניס, האם הנחת תפילין היום?" אמרתי לו שלא הנחתי, והוא שאל, "מתי בפעם האחרונה הנחת תפילין?"

"בבר המצווה שלי", עניתי.

תגובתו הייתה חד משמעית: "לא נוכל להיכנס כך לפגוש את הרבי. קודם כל בוא ניכנס לבית הכנסת ותניח תפילין".

וכך אכן עשינו. אחר כך המשכנו לפגישה עם הרבי, שהעניק ברכות רבות לבתי ללידה קלה ובריאה, ואיחל, "שיהיה זה התחלה לעוד לידות רבות בהמשך". הוא גם בירך אותי ואת אשתי, וזו הייתה אחת החוויות המדהימות ביותר עבור כולנו.

להביט אל תוך עיניו של אדם קדוש זה היה משהו שקשה לתאר במילים. עצם השהייה במחיצתו, פשוט גרמה לי

«

בשנת תשמ"ט (1989), פנה אלי ידידי מרווין אשנדורף, שהיה אז אחראי על המרכז היהודי

"הילקֶרֶסֶט" שברובע קווינס, ניו יורק, ושאל אותי האם שמעתי פעם על ארגון בשם 'ידידי אגודת שמי"ר בארצות הברית'.

אמרתי לו שמעולם לא שמעתי עליהם. שמי"ר היה בית הוצאה לאור שתרגם ופרסם ספרי יהדות בשפה הרוסית ודאג להבריח אותם אל מעבר למסך הברזל, לברית המועצות, שם נאסר על היהודים לשמור תורה ומצוות מאז המהפכה הקומוניסטית.

אגודת שמי"ר עמדה אז לערוך את ערב ההתרמה השנתי שלה, החמישי במספר, ומרווין ביקש ממני לשקול להיות 'איש השנה' שלהם, דבר שיאפשר להם לגייס תרומות נוספות דרך חבריי ומכריי.

אמרתי לו שלא אוכל לתת לו תשובה, משום שלא ידעתי דבר על אודות שמי"ר. אבל, החלטתי לברר על הארגון. בשעתו עבד במפעל מיזוג האוויר שלי מהגר יהודי מברית המועצות בשם מיכל משכנינוב, ושאלתי אותו, "האם שמעת

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

תחושה בל תתואר. הוא הביט בי ודרכי, והרגשתי כאילו שאני נמצא במישור אחר לגמרי.

לפני שיצאנו, הזכיר הרב דוכמן בפני הרבי שזה עתה הנחתי תפילין, לראשונה מאז הבר מצווה שלי. על כך הגיב הרבי, "טוב מאוד! יהי רצון שתמשיך להניח תפילין בכל יום - בכל יום חול". אחר כך שאל הרבי את הרב דוכמן, "האם יש לו זוג תפילין משלו?" כאשר נודע לרבי שאין לי תפילין משלי, הוא אמר, "תן לו זוג כמתנה בשמי, אבל את החשבון תעביר אלי - לא אליו - וגם אל תשלם על זה בעצמך".

זוג התפילין של מר אקשטיין שאת עלותם ביקש הרבי לשלם בעצמו

מאז, מקפיד להניח תפילין בכל יום. כמו כן, התחלתי ללכת בבית הכנסת בכל שבת, וכמעט שלא

החמצתי אף לא תפילה אחת. בזכות הרבי, אני כבר לא יהודי של שלושה ימים. הוא קירב אותי חזרה אל יהדותי.

אני חייב להודות שהיו זמנים במשך חיי שאפילו לא האמנתי באלוקים. באוניברסיטה הייתי סטודנט להנדסה מכנית, ובתור שכזה, כל דבר נמדד אצלי כמדע מדויק. לכן, מאחר שהדת איננה מדע מדויק, לא האמנתי. לא הייתי אתאיסט; הייתי כנראה אגנוסטיקן. אבל, בזכות הרבי, שבתי אל חיק אמונתי היהודית, אותה אני אוהב בכל לבי, ובזכותה אני חש מאושר בחיים. אני מרגיש שבאמת זכיתי בברכה גדולה, ועל כך אני מלא הכרת תודה.

אחרי הפגישה עם הרבי, הרב דוכמן היה ממש נדהם, והוא אמר שהוא מעולם לא שמע שמשוהו כזה קרה בעבר. הוא אמר לרבי, "הייתי רוצה להיות שותף אתך בתפילין", אבל הרבי אמר, "לא... תוכל לסייע בשותפויות אחרות".

המשכנו משם מיד לחנות תשמישי קדושה, ורכשנו זוג תפילין מהודרות. אחר כך, הרב דוכמן הגיש את החשבון למזכירות של הרבי, והרבי שילם עבורם.

לצערי הרב, זו הייתה הפעם האחרונה שבה פגשתי את הרב דוכמן, שכן, זמן קצר אחר כך הוא עבר אירוע מוחי ונפטר. כאשר ביקרתי בביתו במהלך ה'שבעה' לניחום אבלים, כולם דיברו על התפילין שקיבלתי מהרבי, והיו כמה שביקשו לרכוש אותם ממני. אני כמובן סירבתי, ואמרת, "הם לעולם לא יימכרו - אני מתכוון לשמור עליהם לנצח". אחרים בקשו

לבוא אל ביתי להניח אותם - הסכמתי, והיו כמה שבאמת הגיעו.

את התפילין הללו אני מניח מאז אותו יום, ואני נוהג לקחת אותם אתי לכל מקום שאלי אני נוסע - ויצא לי לנסוע הרבה בכל רחבי העולם. התפילין של הרבי תמיד אתי, ואני מייקר אותם מאוד. כאשר אני מניח אותם, אני חש שיש לי קשר מיוחד עם הקב"ה.

באותה פגישה הרבי גם העניק לי דולר, כשליחות מצווה, לתרום אותו לצדקה. אך, כמו רוב האנשים, שמרתי את אותו דולר - הוא שמור כרגע בארנק שלי. מכל מקום, אף ששמרתי את אותו דולר, נתתי במקומו דולרים רבים - זה הפך אותי לנדיב גדול. הסיוע לנזקקים מסב לי סיפוק רב, משום שאני יודע שזה מה שהקב"ה מצפה ממני בתור יהודי.

זה מה שהרבי פעל למעני. כך, בפגישה אחת קצרה שארכה דקות ספורות בלבד, הצליח הרבי לשנות את חיי.

מר דניס אקשטיין מתגורר כיום בלייק וורת', פלורידה, שם הוא רואין בחודש אדר ב', תשע"א (2011).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ז (1955) — במכתב למחנך הרב אהרן מרדכי זילברשטרום, שעסק בבניית תכניות לימוד לימי עיון והשתלמות עבור מורי רשת בתי ספר חב"ד בארץ, הציע הרבי לבדוק אפשרות של השתלבות בקורסים הקיימים, תוך התאמתם למורי רשת חב"ד, דבר שיחסוך זמן, וכן הוצאות וטרחה מרובות. בהמשך שלח הרבי סך מאה לירות כהשתתפות בהוצאות הכרוכות בימי עיון אלה.¹ ח' במרחשון

< תש"נ (1989) — בשבת הראשונה שאחרי חודש החגים - עורר הרבי על הצורך להמשיך את האחדות ששררה במהלך חודש תשרי וזאת על ידי ניצול יום השבת, יום המנוחה מענייני החולין, "להקהיל קהילות בכל שבת ושבת" ולעסוק יחד בלימוד התורה. הרבי ביקש שמסר זה יופץ לכל הקהילות היהודיות באשר הן.² ו' במרחשון

1 אגרות קודש, כרך יב, עמ' נז
2 תורת מנחם התנועה הרוחניות תנש"א, כרך א, עמ' 322

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

הכוח לחבר באמת! העולם זקוק לך ולתפילין שלך: הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

בסיוע חברי THE JEM FOUNDATION ואתה תצוה... להעלות נר תמיד